

Od:	
Do:	info@mrpips.gov.pl;
Kopia do:	
Temat:	list z formularza kontaktowego
Data wysłania:	2020-01-05 14:31:13

list z formularza kontaktowego
<p>Dzień dobry, Witaj, Poprzez stronę GOV.PL wypełniono nowy formularz kontaktowy. Imię: Nazwisko: Adres mailowy: Ulica: Numer domu: Numer lokalu: Kod pocztowy: Miejscowość: Treść: <p style="text-align: center;">, dnia 5 stycznia 2020 roku</p> <p>Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej PETYCJA</p> <p>Zwracam się z prośbą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w kierunku nowelizacji przepisów prawa pracy, a dokładniej art. 19 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o Rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. 1997 nr 123 poz. 776).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zgodnie z obecnym brzmieniem przywołanego przepisu: (ust. 1) Osobie zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni roboczych w roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego osoba ta nabywa po przepracowaniu jednego roku po dniu zaliczenia jej do jednego z tych stopni niepełnosprawności. • Proponuję wprowadzenie przepisu w znowelizowanej treści: (ust. 1) Osobie zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni roboczych w roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego osoba ta nabywa po przepracowaniu 30 dni kalendarzowych od dnia doręczenia pracodawcy orzeczenia o zaliczeniu jej do jednego z tych stopni niepełnosprawności. <p>UZASADNIENIE</p> <p>Obecnie osobie zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni roboczych w roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego osoba niepełnosprawna nabywa</p> </p>

dopiero po przepracowaniu jednego roku po dniu zaliczenia jej do jednego z wymienionych wyżej stopni niepełnosprawności.

Kontrowersyjne w mojej ocenie, jak też mniemam szerszego grona osób niepełnosprawnych, jest zdanie drugie cytowanej i obowiązującej aktualnie normy, wprowadzające konieczność przepracowania aż roku do czasu nabycia dodatkowego urlopu. Należy zdecydowanie podkreślić, że osoba niepełnosprawna, zwłaszcza w stopniu umiarkowanym lub znacznym, ma takie same wymagania i takie same ułomności w pierwszym roku pracy, jak i w pozostałych latach aktywności zawodowej. Trudno wnioskować, jakie było ratio legis tego zapisu ustawodawcy, ale z pewnością nie opiera się ono na żadnych merytorycznych oraz uzasadnionych społecznie i zdrowotnie przesłankach.

Obowiązująca w obecnym kształcie norma nie spełnia swojego prewencyjnego i rehabilitacyjnego skutku, ponieważ uniemożliwia skorzystanie z uprawnień osobom, które zostały zaliczone w danym roku do wyżej wymienionych stopni niepełnosprawności. Zapis w przywołanym artykule, a zwłaszcza jego cel, jawi się jako długotrwale martwy, a to dlatego, że przez rok pracy aktywnych zawodowo niepełnosprawnych, w żaden sposób nie wspiera się tych osób i nie sprzyja ich powrotowi lub utrzymaniu na rynku pracy.

Wobec sytuacji niskiej demografii, stosunkowo niskiego przyrostu urodzeń, zjawiska starzejącego się społeczeństwa, zmniejszenia wpływów z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zwiększenia wydatków na świadczenia emerytalne, rentowe i chorobowe oraz rosnącej różnicy w populacji ludzi w wieku produkcyjnym i w wieku poprodukcyjnym, a z kolei możliwości zwiększenia aktywności osób niepełnosprawnych na rynku pracy, zasadne jest przeprowadzenie procesu legislacyjnego nad powyższą zmianą.

Jeśli obecna Władza rządząca widzi wolę inicjatywy ustawodawczej zmierzającej ku polepszeniu sytuacji osób niepełnosprawnych, a niewątpliwie w oczach społeczeństwa jest to pożądane, to niewątpliwie powinna poczynić działania w kierunku zmiany rzeczzonego przepisu i wprowadzenia prawa do nabywania dodatkowego urlopu przez osoby niepełnosprawne w stopniu umiarkowanym i znacznym już w nieodległym czasie od podjęcia zatrudnienia. Proponowana 30-dniowa karencja wydaje się być: z jednej strony wystarczająca dla pracodawcy, z drugiej strony nie godziłaby w interes osób niepełnosprawnych w taki sposób, jak czyni to obecny kształt przepisu.

Poza powyższym należy podkreślić, że proponowana przeze mnie nowelizacja nie będzie stanowiła żadnego obciążenia dla budżetu Państwa, ani realnie pracodawcy, który i tak osiąga profity z zatrudniania osób niepełnosprawnych, a z kolei zapewni uczciwe i sprawiedliwe traktowanie osób niepełnosprawnych, które zdecydowały się na aktywność zawodową. Nie wspomnę o wizerunkowych korzyściach dla obecnej Władzy rządzącej, której część środowisk osób niepełnosprawnych niestety zarzuca bierność w polepszeniu ich sytuacji, tym niemniej, co sama obserwuję, znaczna część osób niepełnosprawnych jednak kibicuje obecnej Władzy w dążeniu do polepszenia sytuacji osób z dysfunkcjami, rzecz jasna w drodze odpowiedniej inicjatywy legislacyjnej, której preludium stanowi chociażby niniejszy wniosek.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak we wstępie.

Łączę wyrazy szacunku

Wygenerowano: 05/01/2020